

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 17. Ecclesia Græca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV.

A.C. 1307.

§. XVII.

*Ecclesia Græca.**Pachym.*
l. 12. c. 21.

Interim dum Papa Principes Latinos ad invadendam Constantinopolim excitabat, Græci quiete intestina non fruebantur. Imperator Andronicus frudebat Patriarchæ Athanasio, qui se per asperam suam agendi rationem magis magisque reddebat odiosum. A Principe multos Præsules, qui eum ad recte agendum adjuvare poterant, amandaverat, coegeratque alias adire urbes: veruntamen calamitates publicas avertendi causa preces quotidie solennesque supplicationes faciebat stipatus agmine Sacerdotum, monachorumque, quibuscum etiam concilia habebat solus ex ordine Præulorum. Nec enim mutatus erat, vel mitior, quam ante suum abitum. Volebat, ut monachi totum per annum servarent jejunium quotidie semel duntaxat sumendo cibum hora tertia pomeridiana, ne festis quidem, & Paschatis diebus exceptis. Fatigabat Clericos laicosque per causam referendi omnia ad legem Dei. Vix redierat, cum causas omnes ejus iudicio permisit Imperator tam ob ipsius integritatem, & agendi rationem ab omni cupiditate alienam, quam ut eundem ofores sui colerent, ac timerent.

Fratres

Fratres Mendicantes Imperatoris permissu Constantinopoli emerant aream urbis propriam, ut ibi conderent cœnobium: quod perfecerant quantumvis reluctanter Græcis plurimis, qui hoc eorum domicilium religionis suæ puritati contrarium reputabant. Itaque Patriarcha Athanasius monasterium destruere coepit, & in locum profanum redigere. Indignati graviter Fratres non ferebant dirui ædem concessam, ubi erecta fuisset ara, fieret divinum officium, ac sepulta jacerent cadavera. Nihilominus Imperator, qui Patriarchæ nihil denegare poterat, consensit, & locum Præfecto rei maritimæ, qui erat Latinus, tribuit ea lege, ut Fratribus præstaret damnum. Hi pro conservatione cœnobii vitam dedissent suam: & quamvis Imperatoris præcepto resistere haud possent, non credebant tamen cultorem religionis ad extrema descensurum. Fecit autem, eorumque vicino Pisanorum Consuli seu Judici mandatum misit, ut exemplo S. Petri ductis secum Sacerdotibus Fratrum Latinorum ædem possidendam traderet, postquam fidelem scripsisset indicem eorum omnium, quæ inventa ibi, & inde asportata essent ita, ut nihil diriperetur, sed cuncta transferrentur ad S. Petri. Peracta res est: ac Fratres Pisanorum Consulibus violentiam Genuensium

Sæcul. XIV.

A. C. 1307.

Lib. 13. c. 10.

Lib. 12. c. 28.

87. 21. 113

Hist. Eccles. Tom. XXII.

R r bus

Sæcul. XIV. bus Peranis conquerebantur: quorum
 A.C. 1307. Consul secreto misit, qui alterum ma-
 le acciperent. Reapse plura ei vulnera
 ferro sunt illata, sic ut pæne mortuus re-
 linqueretur. Quo comperto Imperator
 excanduit in Genuenses: sed eum pla-
 carunt postea.

Lib. 13. c. 8. Andronicus, quibus poterat, modis
 omnibus studebat Patriarcham Alexan-
 drinum adducere, ut Constantinopoli-
 tani actiones probaret. Sed tam procul
 laborat, ut assentiret, ut aperte se ab
 illo disjungeret. In tantæ dignitatis
 gradu positum, ingeniique ac prudentiæ
 laude florentem cum lædere non posset
 Imperator, eum conscendere navim, ac
 redire ad Ecclesiam propriam coëgit.
 Athanasius (nam & is sic vocabatur)
 quod Alexandriam petere tunc nequiret,
 triremi Venetæ se commisit, qua vehere-
 tur ad Cretam, ibi moraturus in mo-
 nasterio ad cœnobium Montis Sinai so-
 ctante, unde evocatus fuerat. Sed illic
 proficiscens in Euboeam excendit. In-
 terim Athanasius Constantinopolitanus
 sibi ab Imperatore dari curavit duo
 monasteria, quæ Athanasius Alexandi-
 nus habuerat, Anapli alterum, alterum
 Constantinopoli situm, & quoddam ter-
 tium ad Ecclesiam Antiochenam perti-
 nens, cujus sedes tum vacabat.

Patriat.

Patriarcha Alexandrinus Chalcedem ^{Sæcul. XIV.}
delatus ad cauponem publicum divertit ^{A.C. 1307.}
suis sumptibus. Elapso tempore aliquo,
cum nullum cum incolis commercium
haberet, suspectus erat, præsertim Fratri-
bus Mendicantibus religionis studio in-
censis. Adibant eum cum viris autho-
ritate valentibus, & causam itineris
scitabantur. Reposuit se adesse dunta-
xat in transitu, & opportunitatem prose-
quendi itineris expectare. Rogatus est
de fide sua, quid de Latina Ecclesia,
& de usu panis non fermentati divino in
sacrificio sentiret? Explicare animum re-
nuenti dicebant ipsum, cum esset Pa-
triarcha, non posse id omittere, alioqui
fore, ut malas suspiciones de se conce-
ptas confirmaret. Cum ei pluribus die-
bus frustra institissent, declarabant deni-
que, eum debere sibi tradere confessione-
nem fidei talem, qualem cuperent: aut
ipsum comitesque concrematum iri tan-
quam inimicos Ecclesiæ. Igitur præ-
stituta est dies: convenit populus: ur-
gebatur iterum Patriarcha, ut responde-
ret. Nihilo plus dixit, quam antea; ni-
mirum esse se in itinere, nec ad respon-
sum adstringi posse præterquam in con-
cilio.

Parabant eum comburere, cum qui-
dam eorum progressus in medium di-
xit: Hoc facinus haud proderit natio-
ni

R r 2 ni

c. 16.

Sæcul. XIV. ni vestræ. Patriarcha potens sit Alexan-
A.C. 1307. driæ, atque cognatos spectabiles habeat,
 necessum est. Hi ejus necem vindica-
 bunt in illis, qui vestro e numero nego-
 tiandi causa Ægyptum adeunt. Vide-
 batur perbene monuisse: & satis habe-
 bant indicere Præsuli discessum ex in-
 sula decem intra dies faciendum. Abiit
 per pontem, ac terrestri postea itinere:
 sed Thebas delatum loci Dominus in car-
 cerem angustum misit; libertati dein
 reddidit, morbi levamen ab eo nactus.

6. 23. c. 28.

Interim Athanasius Constantinopo-
 litanus pergebat supplicationes bis aut
 ter eadem hebdomade, & concilia habe-
 re sine Episcopis. Etiam solus ex qua-
 tuor Patriarchis nominabatur publicis
 in precibus. Nam Alexandrinus able-
 gatus erat, ut modo vidimus: sedes An-
 tiochena vacabat: & si quis hanc tenuis-
 set, a Constantinopolitano fuisset alien-
 nus ob ademptum Ecclesiæ suæ mo-
 nasterium Hodegorum sive Ducum viæ:
 Patriarcha Hierosolymitanus itidem A-
 thanasius nomine de sede sua depellus
 erat, postquam eum accusaverat Bru-
 las Cæsareæ Philippi Episcopus, qui e-
 jus in locum intrusus est: sed innotuit
 hunc ipsum anathemate devinctum esse.
 Hoc in statu Ecclesiam Græcam reliquit
 Georgius Pachymerus suam claudens
 historiam, quæ quadraginta novem an-
 nos,

nos, Michaëlis Palæologi viginti qua-
tuor, & Andronici viginti quinque com-
plectitur, atque ita finitur anno 1307.

Sæcul.XIV.
A.C.1307.

Pachymerus notavit mortem Constan-
tini Meliteniotæ, quam hic fidelis Vecci
socius in carcere obiit constans in fi-
de catholica & consensione cum Ec-
clesia Latina. Unicam ab Imperatore
gratiam poposcit & obtinuit, ut humare-
tur in aliqua ex desertis insulis Constan-
tinopoli vicinis. Georgius Metochita
ejus in carcere socius ibi solus hæsit,
& in sententia perstitit pari constantia.
Habemus plura utriusque scripta contra
schismaticos.

Maur. Da-
vid n.63.
Pachym.c.31
Allat. conf.
p.769.773.
Græc. or-
thod. to.2.

Neapolis Rex Carolus Claudus in
colloquio Pictaviensi cum Papa de rebus
pluribus agebat. Quia Regis Hierosoly-
mitani titulum adscribebat sibi, spon-
debat, quando generalis transitus ad re-
cuperandam Palæstinam fieret, se ipsum
iturum, aut missurum filiorum aliquem
cum trecentis Equitibus, ac triremibus
viginti. Si terram sacram Tartari Sara-
cenis eriperent, & Christianis reddendam
offerrent, se illuc aliorum Principum
instar missurum pro sua parte centum
Equites, & quinque triremes. Præte-
rea magno debito Ecclesiæ Romanæ ob-
strictus erat ob pecuniæ summas Regi
parenti suo sibi que datas mutuas pro
sumptibus belli contra domum Arra-
goniam:

Rayn.1307.
n.4.5.

n.24.

R r 3 goniam:

Sæcul. XIV.
A. C. 1307.

goniam: & hoc debitum excurrebat
ad trecenta sexaginta sex millia un-
ciarum auri: quorum tertiæ partis sive
centum viginti duorum millium condo-
nationem a Papa obtinuit, gratique ani-
mi testimonium eidem dedit 21 Julii.

§. XVIII.

Charobertus declaratur Hungaricus

Rex.

n. 15. 16. &c.
Sup. lib. 90.
§. 10. 24.

No. Thu-
roc. c. 87.

Rayn. n. 19.
20.

Papa Pictavii etiam diploma edidit, per
quod Charoberto nepoti Caroli Clau-
di regnum Hungaricum confirmabat con-
tra postulationes Ottonis Ducis Bava-
riæ. Ibi Clemens refert acta sub Boni-
facio VIII, ratamque habet sententiam,
qua is possessionem regni adjudicave-
rat Reginae Mariæ Hungaricæ Caroli
Claudi conjugii, & Charoberto eorum ne-
poti. Papa Bonifacio & Wenceslao Bo-
hemie Rege Charoberti competitori
mortuis, quidam Hungari accersitum
Ottonem Bavarie Ducem anno 1305 in
urbe Alba Regali per Benedictum Ves-
sprinii, & Antonium Canadiæ Episcopos
coronari curaverant. Idcirco Papa Cle-
mens in eodem diplomate Hungaris
censuras severissimas minitatur, nisi des-
tant ab omni molimine in gratiam Ot-
tonis contra Charobertum & Mariam
fulce-